

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 grudnia 2018r.

Sąd Rejonowy w G. - Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SR Beata Malinowska

Protokolant: st.asystent sędziego Aleksandra Popp-Szendzielorz

Przy udziale oskarżyciela – za K. w G. ----

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach: 22.02.2018r., 22.05.2018r., 06.07.2018r. i 06.12.2018r. sprawy

P. K. (1) – s. J. i S. z d. P., ur. (...) w E., zam. (...)-(...) E., ul. (...), PESEL: (...)

obwinionemu o to, że:

w dniu 20.09.2017 roku około godz. 18.40 w miejscowości K., DK (...), kierując samochodem F. (...) o nr rej. (...) przekroczył dopuszczalną prędkość o 23 km/h przy prędkości dozwolonej 50 km/h,

tj. o wykroczenie z art. 92a kw

ORZĘKA:

1. Obwinionego **P. K. (1)** uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu we wniosku o ukaranie, tj. wykroczenia z art. 92a kw i za to, na podstawie art. 92a kw wymierza mu karę 200 (dwustu) złotych grzywny.
2. Zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 30 (trzydzieści) złotych tytułem opłaty oraz zwalnia go od ponoszenia wydatków postępowania, obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt II W 1825/17

UZASADNIENIE

W dniu 20 września 2017r. P. K. (1) kierował pojazdem marki F. (...) o nr rej. (...) z kierunku G. w kierunku miejscowości R.. Była to droga dwukierunkowa, po jednym pasie ruchu dla każdego kierunku jazdy. Około godz. 18.40 w miejscowości K. został zatrzymany do kontroli drogowej przez funkcjonariuszy Policji. Powodem zatrzymania go do kontroli było to, że funkcjonariusz Policji zmierzył ręcznie prędkość jego pojazdu za pomocą urządzenia laserowego (...) o nr fabrycznym (...) i wykazało ono przekroczenie dozwolonej w tym miejscu prędkości o 23 km/h. Jechał bowiem z prędkością 73 km/h a w tym miejscu kierowców obowiązywała prędkość 50 km/h. Funkcjonariusz Policji dokonał pomiaru z odległości 216 m. Stał po prawej stronie drogi patrząc z kierunku G. w kierunku Ł.. Przed służbą wykonał test tego urządzenia. Jest to test odległości i test celowniczy. Pomiar wykonał przez lunetę, w której jest wskaźnik – czerwona kropczka. Skierował ją na pojazd P. K. (1). Skierował ją w rejon tablicy rejestracyjnej naciskając spust urządzenia. Wiązka laserowa odbija się od pojazdu, wraca przez dolną wiązkę i urządzenie oblicza z jaką prędkością porusza się pojazd. Jeżeli byłyby jakieś nieprawidłowości to pomiar nie zostanie wykonany. Funkcjonariusz Policji był przeszkolony odnośnie używania urządzenia (...). Nie posiada ono wideorejestratora. Wyświetla się na nim tylko prędkość, odległość mierzenia i czas od pomiaru. Nie wyświetla pojazdu. Urządzenie (...) o nr fabrycznym (...) posiadało aktualne świadectwo legalizacji

(dowód: zeznania świadka P. K. (2) k- 34v, notatka urzędowa k-4, świadectwo legalizacji k- 6, instrukcja obsługi k-38-58).

Jeśli funkcjonariusz Policji dokonujący w dniu zdarzenia pomiaru prędkości pojazdu , którym kierował P. K. (1) w przedmiotowej lokalizacji , faktycznie oświetlał wiązką laserową urządzenia (...) z odległości 216m (niemal idealnej z punktu widzenia zbieżności osi wiązek laserowej i celowniczej) pojazd F. (...), utrzymując w całym (trwającym zaledwie 0,3s) cyklu pomiarowym oświetlanie okolicy tablicy rejestracyjnej oraz przy założeniu sprawności sprzętu pomiarowego (w tym zbieżności osi wiązek optycznej i laserowej potwierdzonego ważną tzw. legalizacją urządzenia o numerze fabrycznym (...) k.6 oraz ew. zapisami wykonania testów funkcjonalnych w Księżce Pracy Urządzenia i/lub notatnikach służbowych) –pomiar i wskazanie na wyświetlaczu urządzenia (...) prędkości 73 km/h pojazdu którym kierował P. K. (1) należy uznać za miarodajny , oraz wypełniający wszelkie cechy prawidłowego pomiaru , nie budząc zastrzeżeń co do wyboru przez funkcjonariuszy Policji punktu pomiarowego przy posesji (...) oraz warunków w jakich pomiar prędkości został przeprowadzony. Wpływ istnienia rozbieżności wiązki laserowej i celowniczej (dywergencji) spowodowanej fizycznym mechanicznym pionowym rozstawem soczewki nadawczej wiązki laserowej i umieszczonego wyżej wizjera celowniczego , w świetle przeprowadzonej przez biegłego mgr. inż. W. L. analizy, również nie jest znaczący gdyż rozbieżność osi wiązki laserowej z optyczną celowniczą , dla prawidłowo skalibrowanego przez producenta (lub przedstawiciela producenta) urządzenia (...), dla odległości ok. 216m wynosi zaledwie ok. 4mm , nie mogąc samoistnie doprowadzić do „zejścia” czoła wiązki laserowej z bryły pojazdu P. K. (1).

(dowód: opinia biegłego sądowego z dziedziny ruchu drogowego mgr. inż. W. L. k- 63-156).

Obwiniony P. K. (1) w toku czynności wyjaśniających i przed Sądem nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił , że pomiar dokonany tym urządzeniem nie daje pewności ,że dotyczy on konkretnego pojazdu. Urządzenie w żaden sposób nie umożliwia identyfikacji pojazdu, którego prędkość została zmierzona

(dowód: wyjaśnienia obwinionego P. K. (1) k- 14v-15, 28, 34v).

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom obwinionego albowiem były one zupełnie sprzeczne z zeznaniami świadka P. K. (2) oraz nie znalazły one potwierdzenia w pisemnej opinii biegłego sądowego z dziedziny ruchu drogowego mgr. inż. W. L. . Z zeznań świadka P. K. (2) wynikało bowiem jednoznacznie w jaki sposób i z jakiej odległości dokonał pomiaru prędkości pojazdu obwinionego za pomocą urządzenia (...) . Funkcjonariusz Policji odbył szkolenie z zakresu obsługi tego urządzenia a urządzenie to posiadało aktualne świadectwo legalizacji. Także z opinii biegłego mgr. inż. W. L. wynikało , że

jeśli funkcjonariusz Policji dokonujący w dniu zdarzenia pomiaru prędkości pojazdu , którym kierował P. K. (1) w przedmiotowej lokalizacji , faktycznie oświetlał wiązką laserową urządzenia (...) z odległości 216m (niemal idealnej z punktu widzenia zbieżności osi wiązek laserowej i celowniczej) pojazd F. (...), utrzymując w całym (trwającym zaledwie 0,3s) cyklu pomiarowym oświetlanie okolicy tablicy rejestracyjnej oraz przy założeniu sprawności sprzętu pomiarowego (w tym zbieżności osi wiązek optycznej i laserowej potwierdzonego ważną tzw. legalizacją urządzenia o numerze fabrycznym (...) k.6 oraz ew. zapisami wykonania testów funkcjonalnych w Księżce Pracy Urządzenia i/lub notatnikach służbowych) –pomiar i wskazanie na wyświetlaczu urządzenia (...) prędkości 73 km/h pojazdu którym kierował P. K. (1) należy uznać za miarodajny , oraz wypełniający wszelkie cechy prawidłowego pomiaru , nie budząc zastrzeżeń co do wyboru przez funkcjonariuszy Policji punktu pomiarowego przy posesji (...) oraz warunków w jakich pomiar prędkości został przeprowadzony. Wpływ istnienia rozbieżności wiązki laserowej i celowniczej (dywergencji) spowodowanej fizycznym mechanicznym pionowym rozstawem soczewki nadawczej wiązki laserowej i umieszczonego wyżej wizjera celowniczego , w świetle przeprowadzonej przez biegłego mgr. inż. W. L. analizy, również nie jest znaczący gdyż rozbieżność osi wiązki laserowej z optyczną celowniczą , dla prawidłowo skalibrowanego przez producenta (lub przedstawiciela producenta) urządzenia (...), dla odległości ok. 216m wynosi zaledwie ok. 4mm , nie mogąc samoistnie doprowadzić do „zejścia” czoła wiązki laserowej z bryły pojazdu P. K. (1).

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka P. K. (2) albowiem były one spójne i konsekwentne a także znalazły w pełni odzwierciedlenie w pisemnej opinii biegłego sądowego z dziedziny ruchu drogowego mgr. inż. W. L. .

Zdaniem Sądu pisemna opinia biegłego sądowego z dziedziny ruchu drogowego mgr. inż. W. L. zasługuje na przyznanie jej w pełni waloru wiarygodności. Została ona wykonana w sposób wnikliwy i szczegółowy w oparciu o dokumenty znajdujące się w aktach sprawy. Biegły dokonał m.in. analizy miejsca pomiaru, obszaru pokrycia wiązki laserowej, kąta pomiaru prędkości pojazdów , legalności stosowania ręcznych urządzeń pomiarowych prędkości pojazdów. Wynikające z opinii wnioski zostały wysnute w sposób nie budzący wątpliwości i na tyle jednoznaczny ,że stanowiły one podstawę do uznania materiału dowodowego za w pełni kompletny i zasługujący na wiarygodność.

Sąd dał wiarę dowodom z dokumentów , pism i protokołów zgromadzonym w toku postępowania uznając je za w pełni wiarygodne i nie znajdując podstaw do kwestionowania ich autentyczności.

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego popełnienie przez obwinionego P. K. (1) wykroczenia z art. 92a kw nie budzi wątpliwości. Kierując bowiem , w dniu 20 września 2017r. ok. godz. 18.40 w miejscowości K. samochodem marki F. (...) o nr rej. (...) przekroczył dopuszczalną prędkość o 23 km/h przy prędkości dozwolonej 50km/h.

Zdaniem Sądu orzeczona wobec obwinionej kara grzywny w wysokości 200 zł jest odpowiednia do stopnia społecznego niebezpieczeństwa popełnionego czynu a także spełni swą funkcję w zakresie prewencji ogólnej jak i funkcję represyjno-wychowawczą.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 3 ust.1 ustawy z dnia 23.06.1973r. „o opłatach w sprawach karnych” (tekst jednolity: Dz.U. z 1983r. Nr 49, poz. 223 ze zm.) oraz art. 119 kpow w zw. z art. 624§ 1 kpk biorąc pod uwagę fakt , iż obwiniony nie osiąga dochodów i uiszczenie przez niego w całości wydatków postępowania byłoby zbyt uciążliwe .